

teed kinnipanna ja nenda Ewangeliumi usu lautamist árakeelata.

Juba näeb tema waimus neid puruks läinud laewu, mis tema kiwi waštud tõukanud, ja rõdmustab ennast wåga, oma kawala, targa nduu üle. — Pea paistab fa Dùünajđgi temale filmi! — Ruttu edasi ja kiwi sisse! —

Aga oh håda! Üks kufelau lõstab temale ákitselft körwu; — homiku on käes, ja üsna kalda lähedale kükub kiwi tema kùün'de wahelt maha.

Ehmatan'd, laseb Saatan isi fa járele, ja kirištab omas tulises põrgu wihas hambaid.

Lahkelt paistab kuu läbi suise õò, ja Jumala koea katus hiilgab tema walguse sel; torni otsas lehwitab kuldne kupp oma tiivu ja laulab, et Saatanale läbi pááluu käib! —

See suur kiwi aga, mis wana kiusaja kùün'de wahelt mahakukkus, seisab praegu veel Dùünajđe käljal, kuhu samlad páále kašwanud, ja nimetaks teda „Kúúne-kiwi”.

J. O.

Katk Roogđ-saare páál.

Kästal 1710, laastas katk ehk musturm kõik Eestimaad inimestest tühjaks. Küst ta läbi läks, finna nut ja leinamine járele jái. Linnad said inimestest tühjaks, ja külades tappis musturm enamiste terve perekonna forraga åra! Wåga arva, siin ehk sääl oli veel mõni elav inimene náha. — Üksi Roogđ-saar, (mis Paltiški lähedal) oli veel terve, kuhu musturm ei ulatan'd.

Ühel pááwal oli üks paat suure maa poolt Roogđ poole minemas. Kui paati kaldast lahti lükkama hakati, tuli üks suur must mees, pitk oda käes ja kargas ilma sõnalause mata faa paadi sisse, keda aga paadimehed mitte ei nánud, waid üksi tugewat raputamist paadist ja hirmuvarinad omas südames tundsid.

Kui n'ad saare lähedalle olid saanud, nágid selle saare-rahwas cemalt ühte mušta meest túuri otsas, paadis istuwat ja nende poolle